

горешта любовъ камъ отечество то. Той усѣтилъ што мисли Филипъ Македонский, та не оставялъ никакъ да прѣвари прѣмъждие то на Атинѣне ти; нъ народъ тъ оставалъ глухъ на негови ти думи. Филипъ съ подкупованіе придобилъ въ Гръция много привърженци отъ първенци ти и отъ оратори ти, които говорили за негова полза, и увѣрявали народъ тъ, че Филипъ мисли за добро то имъ.

Херонейский бой. Гръци ти, съ караніе то помежду си, сами дали причина на Филипа да се намѣси въ работи ти имъ. Въ Срѣдна Гръция тогава имало Свештенна война, която изникнала отъ това, че нѣкои Фокидци отнели една часть отъ земята на храмъ тъ Аполона Делфійский, и дори било разграбено съкровиште то на тоя храмъ. Околниты Гръци, по прѣдложение то на люде не далековидни или подкупени отъ македонский царь, много пъти банили Филипа да накаже светотатци ти. Той на радо сърдце изпълнявалъ исканіе то имъ; нъ се въсползувалъ отъ пръвъсгоденъ случай да тури рѣка на Термопилский проходъ и нѣкои крѣпости въ Срѣдна Гръция. Дори тогава Атинѣне ти разбрали Демостенови ти думи и грѣшка та си; тии побързали да се съединеть съ Тиванци ти, и излѣзли срещу Филипа. Бой тъ станалъ въ Биотия близу до градецъ Хероней. Гръцка та войска ако и да била повече отъ македонска та, нъ била малко опитна, и войводи ти ъ били ништо и никакви, та споредъ това била съвсѣмъ поражена (338 год. пр. Хр.).

Херонейский бой докаралъ Гръция да подпадне подъ македонский царь. Нъ Филипъ се пазилъ да не раздражня Гръци ти, та умѣрено се ползовалъ отъ побѣда та си. Той само накаралъ да го нарекътъ прѣдводителъ (игемонъ) на гръцки ти войски въ война та срещу Перси ти. Филипъ усѣтилъ внѣтрѣшна та слабостъ на Персидска та държава, та наумилъ да я покори съ помощь та на Гръци ти. Той